

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

22 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de inculpat și de avocatul său, Alexandr Bodnariuc, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 11 februarie 2015 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 martie 2016, în cauza penală în privința lui:

***Dragni Ivan Victor**, născut la xxxxxx, originar din r-nul xxxxx, locuitor în xxxxx, deținut în Penitenciarul nr. 1 Taraclia,*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 02.04.2013 - 11.02.2015;

Instanța de apel: 06.05.2015 - 03.03.2016;

Instanța de recurs: 08.02.2017- 22.03.2017,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 11 februarie 2015, Dragni Ivan a fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal la 16 (șaisprezece) ani închisoare;

- în baza art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal la 3 (trei) ani închisoare.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Dragni Ivan i s-a stabilit pedeapsă definitivă de 17 (șaptesprezece) ani închisoare.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial și s-a dispus încasarea din contul lui Dragni Ivan în beneficiul succesorului părții vătămate, Gheață Vasili, suma de 50000 lei cu titlu de prejudiciu moral, iar în partea încasării prejudiciului material acțiunea a fost admisă în principiu urmând ca asupra cuantumului să se expună instanța în ordine civilă.

Prin aceeași sentință a fost încetat procesul penal intentat în baza art. 186 alin. (2) lit. b), d), 217 alin. (2), art. 290 alin. (1) și art. 323 alin. (1) Cod penal, în privința lui Gluhoi Andrei, în legătură cu decesul inculpatului.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a stabilit că, Dragni Ivan la 09 noiembrie 2012, aproximativ la ora 03.05, după o înțelegere prealabilă a venit la cunoscuta sa xxxxx, din xxxxx, unde au început să servească împreună băuturi alcoolice. Ulterior, aproximativ între orele 03.30 - 04.00, între Dragni Ivan și Gheața Iulia s-a iscat un conflict din cauza neînțelegerii în relațiile lor de amănți. Dragni Ivan cu scopul curmării acțiunilor xxxxx, în mod conștient a început să o lovească cu pumnii peste cap și diferite părți ale corpului, față și cap, cauzând victimei suferințe deosebite.

Astfel, în continuarea conflictului, urmărind scopul săvârșirii omorului cu premeditare asupra persoanei, cu deosebită cruzime, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, dispunând de un cuțit, adică obiectul special adaptat pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății, intenționat i-a aplicat lui xxxxx mai multe lovituri cu cuțitul în regiunea gâtului, toracelui, abdomenului și spatelui, organe de importanță vitală în urma căreia ultima a decedat pe loc.

Conform raportului de expertiză medico legală nr.2216, din 21.01.2013, moartea lui xxxxx a survenit în rezultatul hemoragiei externe și interne, ca consecință a plăgilor tăiate înțepate ale gâtului cu lezarea țesuturilor moi și arterei carotide comune dreapta, toracelui, abdomenului și spatelui, penetrante în cavitățile preurale și abdominală, cu lezarea țesuturilor moi, pleurei parietale, viscerele, pulmonilor, diafragmei și lobului drept al ficatului cu hemotorace și hemoperitoneum, care au fost produse prin acțiunea traumatică cu obiect tăietor înțepător și are legătură directă cu decesul, prezintă pericol pentru viață și se califică ca vătămare corporală gravă.

Tot el, la 09 noiembrie 2012, aproximativ la ora 04.05, aflându-se în xxxxx, pe adresa mun. xxxxxx, după comiterea omorului intenționat a lui xxxxx, prin intermediul telefonului celular pe adresa indicată 1-a chemat pe cunoscutul său Gluhoi Arcadii, care a ajuns la fața locului aproximativ la ora 04.45.

Prin urmare, aflându-se împreună în acest apartament, în comun acord au hotărât să sustragă din apartament lucruri de preț. Astfel, acționând cu intenție directă îndreptată la sustragerea bunurilor altei persoane, au sustras din apartament diferite obiecte de preț, cauzându-i părții vătămate xxxxx dauna în proporții considerabile în sumă totală de 20000 lei. După care, aproximativ la ora 08.30, Dragni Ivan împreună cu Gluhoi Arcadii au părăsit apartamentul menționat cu lucrurile sustrase.

3. Nefiind de acord cu sentința procurorul a declarat apel solicitând casarea acesteia, pronunțarea unei noi hotărâri prin care Dragni Ivan să fie condamnat în baza art. 145 alin.(2) lit. j) Cod penal la detențiune pe viață; în baza art. 186 alin.(2) lit. b),d) Cod penal la 3 ani închisoare, iar în baza art. 84 alin. 1) Cod penal să-i fie stabilită pedeapsă definitivă sub formă de detențiune pe viață cu executarea acesteia în penitenciar de tip închis.

În motivarea apelului a invocat că:

- pedeapsa stabilită inculpatului este una prea blândă și neproportională pericolului social a acțiunilor criminale comise de către acesta și nu a luat în considerație gravitatea infracțiunilor încriminate, care conform art. 16 Cod penal sunt excepțional de grave, scopul pedepsei penale prevăzut la art. 61 Cod penal, condițiile comiterii infracțiunilor manifestate prin deosebită cruzime, lipsa de conlucrare cu organul de urmărire penală și inducerea în eroare continuă prin invocarea de versiuni confuze și probe vădit false, recuperarea prejudiciului cauzat prin infracțiune.

- la numirea pedepsei instanța de judecată nu a dat o apreciere corectă probelor administrate de organul de urmărire penală, iar în partea individualizării pedepsei.

3.1. Împotriva sentinței a declarat apel și avocatul Anatolie Jereghi în numele succesorului părții vătămate, Gheață Vasili, prin care a solicitat casarea parțială a acesteia, în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului să-i fie stabilită pedeapsă sub formă de detențiune pe viață, cu admiterea acțiunii civile și a încasa de la Dragni Ivan suma de 76 900 lei cu titlu de prejudiciu material și suma de 200000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

În motivarea cerințelor a invocat:

- la stabilirea pedepsei instanța de judecată nu a luat în considerație faptul că inculpatul a comis o infracțiune cu aplicarea obiectelor folosite în calitate de armă și anume cu aplicarea unui cuțit, având intenția directă de a cauza moartea părții vătămate, ignorând normele morale și încălcându-i pătimitei dreptul la viață prin care fapt a comis omorul intenționat;

- instanța de judecată nu a luat în considerare caracterul și gradul de pericol al infracțiunilor comise de către Dragni Ivan, de personalitatea acestuia și de comportamentul acestuia în timpul și după comiterea infracțiunii, încercând atât la faza de urmărire penală cât și la etapa cercetărilor judecătorești să ducă în eroare instanța de judecată, prin faptul că după ce a cunoscut despre decesul celui de al doilea inculpat prin toate metodele a încercat să dea vina pe el, pentru a se eschiva de la răspunderea penală, iar aceste acțiuni ale inculpatului demonstrează cinismul și negarea totală a normelor morale din partea lui;

- nu au fost stabilite careva circumstanțe excepționale sau alte circumstanțe care ar micșora esențial gravitatea faptei condamnatului, dar au fost constatate circumstanțe agravante prevăzute de art. 77 alin. (1) lit. b), h) Cod penal, cum ar fi: provocarea prin infracțiune a unor urmări grave și săvârșirea infracțiunii prin acte de o deosebită cruzime;

- sentința nominalizată este neîntemeiată și sub aspectul neadmiterii integrale a acțiunii civile înaintată de către succesorul părții vătămate, Gheață Vasili, deoarece prejudiciul material cauzat părții vătămate în mărime de 176 900 lei a fost

constatat prin probele materiale prezentate atât în cadrul urmăririi penale precum și în cadrul cercetării judecătorești prin acte confirmative și anexate la materialele cauzei penale, precum și prin declarațiile inculpatului, care a recunoscut faptul că a luat de la Gheață Iulia suma de 100 000 lei;

- cât privește admiterea parțială a prejudiciul moral cauzat succesorilor părții vătămate în mărime de 50000 lei din cei 200000 lei solicitați, care reprezintă o sfidare a suferințelor și trăirilor psihice pe care le-au suportat părinții părții vătămate, or, Gheață Iulia era unicul copil al familie, ceea ce face ca suferințele psihice să fie cu mult mai puternice.

3.2. Avocatul Alexandr Bodarenco a declarat apel în numele inculpatului, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Dragni Ivan să fie achitat pe învinuirea adusă în baza art. 145 alin.(2) lit. j) Cod penal, deoarece fapta nu era comisă de inculpat, iar pe învinuirea adusă în baza art. 186 alin.(2) lit. b), d) Cod penal, să fie achitat deoarece în acțiunile lui lipsesc semne calificative ale infracțiunii (intenția), pe motiv că:

- omorul a fost comis de Gluhoi Arcadii, dar nu de Dragni Ivan, însă ultimul a fost amenințat de către Gluhoi Arcadii să ia asupra sa infracțiunea comisă de el și în baza declarațiilor lui Dragni Ivan, obținute prin amenințări asupra lui și a rudelor, Gluhoi a fost scos de sub urmărire penală pe art.145 alin.(2) Cod penal, fapt confirmat și prin declarațiile martorilor;

- pentru a dovedi că Dragni Ivan nu a comis omorul lui Gheață Iulia, acesta a înaintat instanței cerere prin care în temeiul Legii nr.269 din 12.12.2008 privind aplicarea testării la detectorul comportamentului simulat (poligraf), în scopul stabilirii adevărului și pentru a primi aviz al specialistului poligrafolog întocmit în baza informației obținute de la persoanele testate a solicitat instanței să solicite de la Ministerului Afacerilor Interne a RM, inițierea testării benevole la poligraf a inculpatului, însă instanța a respins cererea ca neîntemeiată;

- instanța de fond a indicat că probele cu martorii prezentate de apărare sunt indirecte și inadmisibile, inclusiv din considerentele că nu au fost expuse verificării procesual penale pentru ca în cele din urmă să le fie conferite calitate de probe în sensul art. 93 Cod de procedură penală și contravin prevederilor art.94, 95 și 96 Cod de procedură penală, însă, în opinia avocatului, aceste afirmații sunt incorecte, astfel lezând dreptul părții apărării la posibilitatea de a anexa probe într-un proces echitabil, cu respectarea principiului egalității armelor în proces;

- în textul sentinței instanța de fond a indicat că, instanța de judecată reține că sunt silite circumstanțe agravante potrivit art. 77 alin.(1) lit.b) și lit.h) Cod penal, adică provocarea prin infracțiune a unor urmări grave și săvârșirea infracțiunii prin acte de o deosebită cruzime, însă aceste afirmații nu sunt întemeiate, însăși dispoziția art. 145 lin.(2) Cod penal prevede circumstanțele indicate de către instanța de fond ca agravante, drept semne calificative a infracțiunii.

3.3. La fel, nefiind de acord cu sentința primei instanțe, apel a declarat și inculpatul Dragni Ivan, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, pe motiv vina lui în comiterea infracțiunilor incriminate nu s-a dovedit, dar s-a constatat că persoana care a comis omorul lui xxxxx este Gluhoi Arcadii, care este decedat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 martie 2016 au fost respinse apelurile, ca nefondate, cu menținerea sentinței instanței de fond.

4.1. Audiind opiniile participanților la proces, cercetând suplimentar probele administrate de către instanța de fond și apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, călăuzindu-se de propria convingere, Colegiul penal a constatat că, instanța de fond a stabilit corect că, starea de fapt și acțiunile inculpatului Dragni Ivan se încadrează corect în dispoziția art. 145 alin.(2) lit. j) Cod penal, adică *omorul intenționat cu o deosebită cruzime, folosind arma în acest sens, ignorând și încălcându-i pătimitei dreptul la viață*; art.186 alin.(2) lit. b) și d) Cod penal, adică *furt, sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit de două persoane, cu cauzarea daunei considerabile încălcându-i astfel dreptul la posesie*.

Deși, inculpatul Dragni Ivan nu a recunoscut vina de comiterea infracțiunilor imputate, vinovăția lui se dovedește prin probele acumulate de organul de urmărire penală, cercetate de către instanța de fond și verificate de către instanța de apel și anume, prin declarațiile succesului părții vătămate, xxxxx, a martorilor Gheață Natalia, Mihailov Ivan, Mihailov Galina, Bojinova Zinaida, Ghermacovscaia Inna, precum și prin materialele cauzei administrate la cauza penală.

Instanța de apel a apreciat critic argumentul apărării cu referire la faptul că, omorul lui xxxxx a fost comis de Gluhoi Arcadii, dar nu de Dragni Ivan, iar recunoașterii vinovăției în cadrul urmăririi penale, se datorează faptului amenințării din partea ultimului în caz de denunț, or, instanța de fond corect a constatat această versiune una pe deplin combătută prin totalitatea probelor legal administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate minuțios în cadrul judecării cauzei.

Colegiul penal a precizat că, prima instanță corect a concluzionat că poziția inculpatului este cu divergențe și date denaturate, fiind una de apărare, urmărind scopul eschivării de la răspunderea penală, or, inculpatul fiind căsătorit, era implicat în relații amoroase cu xxxxx, precum și avea datorii materiale față de aceasta, circumstanțe care denotă scopul criminal ascuns anume în inculpatului Dragni Ivan și nu ale lui Gluhoi Arcadie, după cum primul încearcă să invoce.

Mai mult, fiind interogat inițial de către organul de urmărire penală, iar ulterior la reconstituirea faptei la fața locului, Dragni Ivan cu lux de amănunte a declarat circumstanțele comiterii omorului lui xxxxx, inclusiv consecutivitatea loviturilor, circumstanțe care nu ar fi fost cunoscute de către el conform versiunii

invocate în ședința de judecată și anume că Gluhoi Arcadii 1-a închis în bucătărie în timp ce săvârșea omorul pătimitei.

Conform declarațiilor martorilor, inclusiv ai apărării dar și reieșind și din probele cauzei, inculpatul Gluhoi Arcadie avea probleme de sănătate și anume cu mâinile, suferise și o intervenție chirurgicală, mâna dreaptă la acel moment fiind încă bandajată, motiv din care întâmpina dificultăți la efort fizic sporit, circumstanță care însă nu ar fi compatibilă cu faptul tragerii victimei de mâini și de picioare în timp ce aceasta opunea rezistență, precum și nici cu categoria leziunilor depistate pe corpul neînsuflețit a lui xxxxx, or, multitudinea, diversitatea și caracterul leziunilor cauzate victimei invocă atât o rezistență continuă din partea acesteia cât și o agresivitate și efort sporit din partea inculpatului.

Colegiul a respins și argumentele apelanților precum că, Dragni Ivan a spus adevărul în instanța de judecată, deoarece a dispărut pericolul pentru viața lui și a familiei, deoarece Gluhoi a decedat, or, din data de 09.11.2012 până la reținerea acestuia la 11.11.2012, ulterior până la data expedierii cauzei penale în judecată la 10.03.2013 și deja până la 31.10.2013, când a decedat Gluhoi Arcadii, inculpatul Dragni Ivan a avut posibilitatea reală continuă de a declara despre nevinovația sa, mai mult, ultimul fiind asistat de către un avocat licențiat și având în vedere programul de protecție a martorului oferit de către legislația națională, fapt care nu a avut loc.

Cu referire la argumentul apărării precum că au fost falsificate descifrările telefonice obținute de la compania „Moldcell” cu solicitarea de a fi audiat un specialist al companiei nominalizate, Colegiul a constatat netemeinicia acestuia și totodată, corect de către instanța de fond a fost dispusă respingerea demersului de a fi audiat specialistul companiei „Moldcell”, or, avocatul inculpatului a fost prezent la urmărirea penală și în instanța de judecată și cunoștea de existența descifrărilor date și nu le-a contestat sau nu a folosit căile posibile de atac.

În aceste circumstanțe, instanța de apel respinge argumentele apelanților privind nevinovația inculpatului în comiterea infracțiunilor imputate, or, la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că, inculpatul a săvârșit anume infracțiunile imputate, împrejurări care au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

De asemenea, Colegiul penal a menționat că, nu are temei de a interveni în sentința instanței de fond nici în partea stabilirii pedepsei inculpatului Dragni Ivan, or, la stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă inculpatului s-a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, aplicându-i o pedeapsă corectă, echitabilă și legală.

În acest context, instanța de apel a respins și motivele invocate în apelul procurorului și apelul avocatului, Anatolie Jereghi în numele părții vătămate, or, prin criteriul de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii.

Colegiul penal verificând legalitatea individualizării pedepsei penale stabilite lui Dragni Ivan a constatat că, instanța de fond corect a individualizat pedeapsa penală și prin urmare, a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75, 77 Cod penal.

În contextul argumentelor apelanților privitor la blândețea pedepsei aplicate lui Dragni Ivan, instanța de apel a reținut că, instanța de fond la stabilirea cuantumului pedepsei a luat în considerație caracterul și gradul de pericol al infracțiunilor comise, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, iar la individualizarea pedepsei a ținut cont de gravitatea infracțiunii, care conform art. 16 Cod penal sunt excepțional de grave, scopul pedepsei penale, condițiile comiterii infracțiunilor manifestate prin deosebită cruzime și negare totală a normelor morale față de victimă, lipsa de conlucrare cu organul de urmărire penală și inducerea în eroare continuă, prin invocarea de versiuni confuze, nerecuperarea prejudiciului cauzat prin infracțiune, de prezența circumstanțelor agravante conform art. 77 Cod penal, provocarea prin infracțiune a unor urmări grave, săvârșirea infracțiunii prin acte de o deosebită cruzime, cât și lipsa circumstanțelor atenuante, ținând cont de faptul că inculpatul practic nu recunoaște actul de autodenunțare și nu se căiește sincer în cel săvârșite.

Totodată, instanța de apel a menționat că, nu poate fi reținut nici argumentul avocatului în numele succesoriului părții vătămate privind admiterea integrală a acțiunii civile, or, soluția instanței de fond este corectă, deoarece s-a constatat că a avut loc o vătămare a drepturilor personale nepatrimoniale privind integritatea morală a părții vătămate xxxxx, stabilind compensația în echivalent bănesc în mărime de 50 000 lei.

Instanța de fond corect a dispus admiterea în principiu a acțiunii civile depusă de Gheață Vasili în partea încasării de la Dragni Ivan și Gluhoi Arcadii a prejudiciului material în mărime de 176900 lei, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să se expună instanța în ordine civilă, or, ținând cont de faptul că, partea vătămată prin acțiunea civilă a solicitat încasarea de la Dragni Ivan cât și de la Gluhoi Arcadii a prejudiciului material, ultimul fiind decedat și neparticipând la examinarea cauzei, iar la stabilirea sumei despăgubirilor convenite, a apărut necesitatea de a amâna judecarea cauzei pentru a se administra probe suplimentare.

5. La 13.04.2017, inculpatul a depus recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului inculpatul a invocat motive identice cu cele din apel, menționând suplimentar că:

- instanța de apel expunându-se asupra solicitării audierii specialistului companiei „Moldcell” prin faptul că avocatul nu a contestat și nu a folosit căile posibile de atac asupra acestora, nu a luat în considerație că descifrările telefonice pot fi solicitate numai de către instanța de judecată, iar legea procesuală nu prevede posibilitatea contestării informației prezentate către compania menționată și mai mult ca atât, la urmărirea penală avocatul Alexandr Bodnariuc nu a participat, iar faptul că organul de urmărire penală a falsificat descifrările se confirmă prin probele descrise în cererea de apel și în cererea de recurs;

- concluziile instanței de apel precum că versiunea lui Dragni Ivan că omorul a fost comis de Gluhoi Arcadii a apărut după decesul ultimului, nu este bazată pe materialele cauzei.

5.1. La 22.04.2017, avocatul Alexandr Bodnariuc în numele inculpatului a declarat recurs ordinar, în care a invocat aceleași motive indicate în cererea de apel și în cererea de recurs declarată de inculpat, solicitând casarea hotărârilor menționate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, pe motiv că fapta incriminată în baza art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal nu a fost comisă de Dragni Ivan, iar în baza art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, din motivul lipsei elementelor constitutive a infracțiunii.

6. Asupra recursurilor a depus referință procurorul, prin care s-a expus întru respingerea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate, deoarece temeiurile invocate nu și-au găsit confirmare, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate, iar temeiul de reapreciere a probelor nu se regăsește în prevederile art. 427 Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea sunt vădit neîntemeiate din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la

faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul recursurilor rezultă că atât inculpatul cât și avocatul său invocă aceleași temeuri de recurs, pct. 6) și 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume: *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și este expusă neclar și nu au fost întrunite elementele infracțiunii* și prin urmare, instanța se va expune concomitent asupra ambelor recursuri.

Așa cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul constată că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, ea cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la menținerea sentinței instanței de fond, corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

Mai mult ca atât, din materialele dosarului rezultă că instanța de apel la examinarea cauzei a ținut seama în deplină măsură de prevederile art. 27, 99 - 101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate, le-a verificat minuțios, dându-le o apreciere justă prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care coroborate în ansamblu au confirmat vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor prevăzute în art. 145 alin. (2) lit. j) și art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal.

În corespundere cu art. 414 Cod de procedură penală, la judecarea apelurilor instanța a verificat probele și înscrisurile anexate la cauza penală și a celor suplimentare invocate de către părți, fapt confirmat prin procesul-verbal al ședinței de judecată și astfel, instanța de recurs respinge afirmațiile recurentului, ca fiind neîntemeiate, deoarece instanța de apel a dat răspuns la toate argumentele invocate de apelanți, specificând motivele pe care și-a întemeiat soluția adoptată.

Referitor la presupusa eroare prevăzută la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, instanța menționează că acest temei de casare nu și-a găsit confirmare la examinarea recursurilor, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurenți.

Se reține că, *eroarea gravă de fapt* trebuie înțeleasă în sensul atribuit de legislator în art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală și anume stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, dar trebuie să rezulte din situația dosarului, privită ca o stare de fapt.

Pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte, să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discordanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin

ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

Verificând probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurenților, în sensul că inculpatul nu este vinovat de comiterea infracțiunilor imputate, Colegiul o consideră neîntemeiată.

La acest capitol se remarcă că, sub aspectul situației de „*neîntrunire a elementelor infracțiunii*”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Astfel, instanța de recurs relevă, că argumentele recurenților invocate în recursuri, referirilor la nevinovăția inculpatului, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-a formulat și s-a punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurenților, pe care Colegiul le însușește.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că situația de fapt a fost just stabilită de către instanța de apel în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat și expus în pct.4.1. a prezentei decizii, încadrarea juridică dată faptelor este corectă și corespunde situației de fapt reținute, corect instanța ajungând la concluzia privind menținerea sentinței primei instanțe și totodată, instanța de recurs menționează că, argumentele invocate în recursuri de către avocat și de inculpat sunt identice cu cele indicate în cererile de apel, asupra cărora s-a formulat și s-a punctat minuțios, pe care Colegiul le reține.

De asemenea, Colegiul penal menționează că argumentul precum că, *nu au fost întrunite elementele infracțiunii* este neîntemeiat și constituie o interpretare subiectivă a recurenților, or, instanța ierarhic inferioară corect a conchis că în acțiunile lui Dragni Ivan sunt prezente toate elementele constitutive a infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal și fapta incriminată în baza art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal a fost comisă de către inculpat, argumente pe care instanța de recurs le acceptă și pentru a evita repetări inutile le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În urma celor expuse, Colegiul penal constată că hotărârea recurată corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, este întemeiată, iar temeiurile invocate nu persistă în cauză. Argumentele invocate de recurenți nu au suport probatoriu și contravin probelor administrate și prin urmare, prezența

circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursurilor declarate, pe motiv că acestea sunt vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de inculpat și de avocatul său, Alexandr Bodnariuc, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 martie 2016, în cauza penală în privința lui Dragni Ivan, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 19 aprilie 2017.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun